

Minister Finansów

Warszawa, 2 kwietnia 2025 roku

Sprawa: Tekst oświadczenia złożonego przez senatora Kazimierza Kleinę podczas 29. posiedzenia Senatu RP 27.02.2025 r. W sprawie zgłoszenia przedstawicieli Pomorskiego Oddziału Krajowej Izby Doradców Podatkowych i wskazania szeregu zagadnień związanych z funkcjonowaniem przedsiębiorców w Polsce, które ich zdaniem wymagają deregulacji w celu uproszczenia systemu podatkowego oraz poprawy warunków prowadzenia działalności gospodarczej.

Znak sprawy: DTS6.054.5.2025

Kontakt: Kancelaria MF
tel.: +48 22 694 55 55
e-mail: kancelaria@mf.gov.pl

Magdalena Biejat
Wicemarszałek Senatu RP

Stanowisko w sprawie oświadczenia złożonego przez Senatora Kazimierza Kleinę

Szanowna Pani Marszałek,

w odpowiedzi na pismo z dnia 06 marca 2025 r. znak BPS/043-29-693/25, przekazujemy stanowisko w sprawie oświadczenia złożonego przez senatora Kazimierza Kleinę na 29 posiedzeniu Senatu w dniu 27 lutego 2025 roku.

Na wstępie informujemy, że postulaty numer 1; 2; 3; 4; 5; 8; 10; 11; 12; 20; 21; 22 i 26 zostały przekazane zgodnie z właściwością do stosownych ministerstw celem dalszego procedowania.

Stanowisko związane z poszczególnymi postulatami zostanie przedstawione ze względu na łączność przedmiotową razem z odpowiedziami na poszczególne pytania zadane przez Pana Senatora w drugiej części wystąpienia.

tel.: +48 22 694 55 55
fax: +48 22 694 36 84
gov.pl/finanse
e-mail: kancelaria@mf.gov.pl

ul. Świętokrzyska 12
00-916 Warszawa

Ad postulat 6 i pytanie 4

„Postulat 6 Konsolidacja rejestrów. Zbyt duża jest liczba rejestrów, które dotyczą przedsiębiorców – CEIDG, KRS, CRBR, biała lista podatników VAT”

Wymienione w oświadczeniu rejestry są prowadzone przez różne resorty i realizują zadania, które wynikają z następujących ustaw:

- 1) Krajowy Rejestr Sądowy, który działa od 1 stycznia 2001 r. i jest prowadzony przez sądy rejestrowe został utworzony w oparciu o ustawę z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 979, z późn. zm.), a jego zadaniem jest powszechne udostępnienie szybkiej i niezawodnej informacji o statusie prawnym zarejestrowanego podmiotu (Centralna Informacja KRS), najważniejszych elementach jego sytuacji finansowej oraz sposobie jego reprezentowania;
- 2) CEIDG jest elektronicznym rejestrem prowadzonym w systemie teleinformatycznym przez ministra właściwego do spraw gospodarki, który gromadzi dane o wszystkich przedsiębiorcach prowadzących działalność w formie jednoosobowej działalności gospodarczej lub spółki cywilnej. CEIDG realizuje zadania i działa na podstawie ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy (Dz. U. z 2022 r. poz. 541, z późn. zm.).
- 3) Centralny Rejestr Beneficjentów Rzeczywistych, jest prowadzony przy użyciu systemu teleinformatycznego przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych i służy do przetwarzania informacji o beneficjentach rzeczywistych podmiotów wymienionych w art. 58 oraz informacji o osobach, o których mowa w art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2023 r. poz. 1124, z późn. zm.).
- 4) wykaz podatników VAT obowiązuje od 1 września 2019 r., jest prowadzony w formie elektronicznej przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej (KAS) i służy do wyszukiwania danych o kontrahentach oraz dokonywaniu płatności na rachunki zamieszczone w wykazie, a jego celem jest m. in. Zminimalizowanie ryzyka nieświadomego udziału podatników w karuzelach VAT. Działa w oparciu o przepisy art. 96b ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2024 r. poz. 361, z późn. zm., dalej: ustawa o VAT).

Wykaz podatników VAT

Jeśli chodzi o konsolidację rejestrów to w przypadku wykazu podatników VAT¹ należy wskazać, że został on utworzony w miejsce dwóch dotychczasowych wykazów i obecnie stanowi jedną ogólnodostępną bazę zawierającą wszystkie informacje, które były zawarte w dotychczasowych wykazach rozszerzoną o dane dotyczące statusu podatników VAT czynnych i zwolnionych oraz numery rachunków rozliczeniowych prowadzonych przez banki lub imienne rachunki w SKOK otwarte w związku z prowadzoną działalnością. W celu ułatwienia przedsiębiorcom korzystania z tego wykazu dodatkowo został on udostępniony na stronie internetowej CEIDG <https://prod.ceidg.gov.pl/ceidg.cms.engine/>. Wprowadzenie postulowanych uproszczeń prowadzenia działalności gospodarczej poprzez konsolidację i przebudowę systemów informatycznych obsługujących ww. rejestry – w naszej ocenie nie powinno polegać na konsolidacji w jednym akcie prawnym przepisów wynikających z różnych ustaw, gdyż mogłoby to powodować odmienny od zamierzonego skutek w postaci niejasnego prawa i skutkować rozbieżną interpretacją przepisów.

Centralny Rejestr Beneficjentów Rzeczywistych (CRBR)

W chwili obecnej prace w zakresie konsolidacji CRBR z innymi rejestrami także nie są prowadzone. Nie wynikają również z przyjętych dokumentów strategicznych. Jednocześnie wskazujemy, że Centralny Rejestr Beneficjentów Rzeczywistych jest instytucją prawną, która jest przewidziana przez prawo europejskie, z tego też powodu obecność tego rodzaju rejestru w polskim porządku prawnym jest niezbędna.

Stanowi o tym art. 30 oraz art. 31 Dyrektywy 2015/849. Zgodnie z przepisami państwa członkowskie zapewniają przechowywanie informacji w centralnym rejestrze. Ponadto państwa członkowskie zapewniają obowiązek otrzymywania i posiadania przez podmioty o charakterze korporacyjnym i inne podmioty prawne utworzone na ich terytorium odpowiednich, dokładnych i aktualnych informacji o ich beneficjentach rzeczywistych, łącznie ze szczegółowymi informacjami o stosunkach łączących je z beneficjentami rzeczywistymi.

Regulacje te są rozwijane przez prawodawcę europejskiego, co znalazło swój wyraz w ostatecznym kształcie tzw. AML Package, w szczególności w nowej Dyrektywie 2024/1640. W przyszłości zatem rola tego rodzaju rejestru będzie nadal istotna. CRBR pełni bowiem bardzo ważną funkcję w zakresie prewencji czynów zabronionych, transparentności działalności gospodarczej oraz zwalczania zjawiska prania pieniędzy.

¹ (wykaz jest dostępny na stronie internetowej: BIP MF link: <https://www.podatki.gov.pl/wykaz-podatnikow-vat-wyszukiwarka>)

Szczegółowe krajowe regulacje dotyczące tego rejestru znalazły unormowanie w Rozdziale 6 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu. Zgodnie z art. 55 ustawy organem właściwym w sprawach CRBR jest minister właściwy do spraw finansów publicznych. Do wykonywania zadań organu właściwego w sprawach CRBR został wyznaczony Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Bydgoszczy (art. 71a ustawy).

Pytanie nr 4 Czy Ministerstwo Finansów przewiduje uproszczenie procedur rejestracyjnych i raportowych dla Mikroprzedsiębiorców?

Informuję, że proces rejestracji przedsiębiorców rozpoczyna się w CEIDG i KRS. Jak wskazano wyżej, właścicielem CEIDG jest Ministerstwo Rozwoju i Technologii, a KRS – Ministerstwo Sprawiedliwości. Ministerstwo Finansów nadzoruje jedynie proces rejestracji w CRP KEP, przebiegający na podstawie ustawy z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników (Dz. U. z 2025 r. poz. 237), jednakże w oparciu o ww. rejestry referencyjne. Systemy CEIDG, KRS i CRP KEP są zintegrowane. Dzięki integracji pomiędzy systemami numer identyfikacji podatkowej jest nadawany automatycznie, bezpośrednio po złożeniu wniosku i zarejestrowaniu podmiotu w KRS, czy też CEIDG. Dzięki wprowadzonej w 2023 roku pełnej integracji, dane przedsiębiorców z CEIDG trafiają do CRP KEP w ciągu kilku sekund.

Ad postulat 7

„Postulat 7 *Możliwość odwołania przez pełnomocnika pełnomocnictwa do podpisywania deklaracji składanej za pomocą środków komunikacji elektronicznej (OPL-1) w sytuacji rozwiązania zawartej z klientem umowy na świadczenie usług. To pełnomocnictwo może odwołać tylko podatnik, a w ZUS może odwołać również pełnomocnik (PEL-O).*

W ocenie Ministerstwa Finansów wskazany obszar nie wymaga deregulacji. W kwestiach dotyczących pełnomocnictwa do podpisywania deklaracji stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące pełnomocnictwa w postępowaniu podatkowym (art. 80a § 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa²), które to odsyłają do przepisów Kodeksu cywilnego³ (dalej: „KC”) oraz Kodeksu postępowania cywilnego⁴.

Jedną z możliwości wygaśnięcia stosunku pełnomocnictwa jest zrzeczenie się pełnomocnictwa przez pełnomocnika. Oświadczenie o zrzeczeniu się umocowania pełnomocnik składa mocodawcy. Oświadczenie woli, które ma być złożone innej osobie, jest złożone z chwilą, gdy doszło do niej w taki sposób, że mogła zapoznać się z jego treścią (art. 61 § 1 KC). W razie braku kontaktu pełnomocnika z mocodawcą

² Dz. U. z 2025 r. poz. 111.

³ Dz. U. z 2024 r. poz. 1061, z późn. zm.

⁴ Dz. U. z 2024 r. poz. 1568, z późn. zm.

warunek ten nie byłby spełniony. Jeżeli jednostronne oświadczenie woli pełnomocnika o wypowiedzeniu pełnomocnictwa do podpisywania deklaracji nie zostanie skutecznie złożone mocodawcy, bezprzedmiotowa jest kwestia zawiadamiania o tym organu podatkowego. Gdyby jednak dopuścić możliwość zawiadomienia organu podatkowego o zrzeczeniu się pełnomocnictwa bez uprzedniego, skutecznego poinformowania o tym fakcie mocodawcy, wówczas mogłoby dojść do sytuacji, w której mocodawca pozostawałby w mylnym przekonaniu, że pełnomocnik nadal podpisuje deklaracje, a tym samym mocodawca mógłby nie zrealizować ciążących na nim obowiązków.

Po otrzymaniu oświadczenia pełnomocnika o zrzeczeniu się pełnomocnictwa, mocodawca powinien o tym fakcie poinformować organ podatkowy przekazując stosowne zawiadomienie według wzoru określonego rozporządzeniem wydanym na podstawie art. 80a § 5 Ordynacji podatkowej. Natomiast czynność odwołania pełnomocnictwa do podpisywania deklaracji jest zastrzeżona wyłącznie dla mocodawcy.

Ad postulat 9 i pytanie 3

„Postulat 9 Likwidacja składki zdrowotnej przy zbiegu tytułów do objęcia ubezpieczeniem oraz możliwość zaliczania do kosztów (lub częściowego odliczenia od podatku) składki zdrowotnej dla przedsiębiorców.

Pytanie 3 Czy istnieje możliwość ujednolicenia zasad naliczania składek zdrowotnych dla wszystkich przedsiębiorców oraz ich częściowego odliczenia od podatku?”

W obecnym stanie prawnym przedsiębiorcy, którzy nie stosują opodatkowania na zasadach ogólnych (według skali podatkowej), mają możliwość częściowego rozliczenia zapłaconych składek na ubezpieczenie zdrowotne w podatku PIT. Możliwość tę wprowadziła ustawa z dnia 9 czerwca 2022 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz niektórych innych ustaw zgodnie z którą Przedsiębiorcy stosujący opodatkowanie: a) według 19% stawki podatkowej (tzw. podatek liniowy) – mogą zapłacone składki na ubezpieczenie zdrowotne zaliczyć, do wysokości ustalonego limitu, do kosztów uzyskania przychodów albo odliczyć od dochodu; w 2025 r. limit ten wynosi 12 900 zł; b) ryczałtem od przychodów ewidencjonowanych – mogą odliczyć od przychodu 50% zapłaconych składek na ubezpieczenie zdrowotne ; c) kartą podatkową – mogą obniżyć opłacany podatek o kwotę stanowiącą 19% zapłaconej składki na ubezpieczenie zdrowotne.

Przedsiębiorcy, którzy opłacają podatek według skali podatkowej i nie mają możliwości częściowego rozliczenia zapłaconych składek na ubezpieczenie zdrowotne, mogą jednak korzystać z podwyższonej kwoty wolnej od podatku do 30 tys. zł, podwyższonego do 120 tys. zł progu dochodowego warunkującego opłacanie 32% stawki podatku oraz z obniżonej z 17% do 12% stawki podatku.

W odniesieniu do postulatów dotyczących zasad opłacania składki na ubezpieczenie zdrowotne uprzejmie informujemy, że obecnie w Sejmie RP trwają prace nad reformą składki na ubezpieczenie zdrowotne opłacanej przez przedsiębiorców. Zmiany te zawiera projekt ustawy o zmianie ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych oraz niektórych innych ustaw (druk nr 838). Jak wynika z uzasadnienia do projektu ustawy, jego celem jest uporządkowanie oraz uproszczenie zasad rozliczania składki zdrowotnej dla przedsiębiorców, a także obniżenie wysokości składki zdrowotnej, szczególnie dla przedsiębiorców o niskich i średnich dochodach. Projekt ustawy zakłada wprowadzenie od 1 stycznia 2026 r. dwuelementowej podstawy wymiaru składki zdrowotnej dla przedsiębiorców opłacających podatek według skali podatkowej, podatek liniowy lub ryczałt od przychodów ewidencjonowanych: a) część zryczałtowana składki będzie wynosić 9% od 75% minimalnego wynagrodzenia za pracę; b) część urealniona będzie obliczana tylko od nadwyżki dochodów powyżej 1,5-krotności przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia u przedsiębiorców rozliczających się skalą podatkową lub podatkiem liniowym (stawka 4,9%), a u przedsiębiorców rozliczających się ryczałtem – od nadwyżki przychodów powyżej 3-krotności przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia (stawka 3,5%).

W przypadku przedsiębiorców opłacających podatek w formie karty podatkowej składka zostanie obniżona do 9% od 75% minimalnego wynagrodzenia (obecnie 9% minimalnego wynagrodzenia).

W związku z projektowanymi zmianami w zakresie zasad opłacania składki na ubezpieczenie zdrowotne przez przedsiębiorców, projekt przewiduje likwidację możliwości ich rozliczania w podatku dochodowym.

Ad postulat 13 i pytanie 7

„Postulat 13 „Posługiwanie się wytycznymi jako wykładnią prawa przy jednoczesnym braku dostępu podatników do wytycznych. Problem dotyczy KIS i udzielania informacji przez pracowników w Krajowej Informacji Skarbowej. Jeżeli przyjmujemy taki system, to informacje powinny być jawne i dostępne dla podatników.”

Na wstępie zwracamy uwagę, że przedstawiony postulat jest nieprecyzyjny, w szczególności nie jest jasne, jakie wytyczne autor pytania miał na myśli.

Zgodnie z art. 22 ust. 1 ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej, do zadań dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej należy m.in.: 1) zapewnianie jednolitej i powszechnie dostępnej informacji podatkowej i celnej, w tym jej przetwarzanie i udostępnianie; 2) prowadzenie spraw dotyczących interpretacji indywidualnych przepisów prawa podatkowego; 3) prowadzenie działalności informacyjnej i edukacyjnej w zakresie przepisów prawa podatkowego i celnego.

Skupienie w jednym organie zadań związanych z wydawaniem interpretacji indywidualnych oraz udzielaniem informacji podatkowej (przez infolinię oraz za pośrednictwem portalu podatkowego) przyczynia się do zapewnienia jednolitości udzielanej informacji. Powyższe zadania Dyrektor KIS realizuje jako samodzielny organ. Należy zatem podkreślić, że wśród zadań realizowanych przez Dyrektora KIS i Krajową Informację Skarbową nie ma takiego zadania jak wydawanie „wytycznych” dla podatników.

Z kolei Szef KAS sprawuje nadzór nad jednolitym stosowaniem przepisów prawa podatkowego przez organy podatkowe. Do zadań realizowanych w ramach tego nadzoru należy w szczególności udzielanie organom podatkowym podległym Szefowi KAS wyjaśnień dotyczących stosowania przepisów prawa podatkowego.

Podkreślenia w tym miejscu wymaga, że wyjaśnienia te nie mają jednak charakteru wiążącego dla Dyrektora KIS i stanowią rodzaj wyjaśnień przekazywanych do wykorzystania służbowego. Ponadto na wniosek Dyrektora KIS, Szef KAS wydaje opinię, o której mowa w art. 14b § 5c OP, czyli opinię o uzasadnionym przypuszczeniu nadużycia prawa w zaprezentowanym we wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej stanie faktycznym/zdarzeniu przyszłym. W tym przypadku, opinia Szefa KAS wydana na podstawie ww. przepisu włączana jest do akt sprawy.

Opisane działania, mają jednak charakter wewnątrzorganizacyjny (wewnętrzny) – nie są źródłem prawa w rozumieniu Konstytucji RP, a tym samym nie stanowią podstawy prawnej wydawania indywidualnych aktów prawnych (decyzji podatkowych, interpretacji indywidualnych).

Nie są one również w sposób formalny wiążące dla organów KAS, które są autonomiczne i samodzielnie rozstrzygają zawiste przed nimi sprawy. Przedstawiają jedynie rekomendacje co do sposobu rozpatrywania określonych typów spraw lub służą ujednoliceniu postępowania, w przypadku stwierdzenia rozbieżności w stosowaniu przepisów na obszarze kraju. Zaprezentowana przez Ministerstwo Finansów w pismach wewnętrznych wykładnia konkretnych przepisów prawa podatkowego oraz jej uzasadnienie prawne dopiero gdy zostają przyjęte (zaakceptowane) przez konkretny organ KAS są zastosowane i stają się wykładnią, uzasadnieniem danego organu podatkowego w konkretnej sprawie podatkowej.

Celem działań Ministerstwa Finansów w tym obszarze jest urzeczywistnienie przede wszystkim treści art. 14a § 1 Ordynacji podatkowej, który nakłada na Ministra Finansów obowiązek zapewnienia jednolitego stosowania przepisów prawa podatkowego przez organy podatkowe, a na Szefa Krajowej Administracji Skarbowej obowiązek sprawowania ogólnego nadzoru w sprawach podatkowych (art. 14 § 1 Ordynacji podatkowej).

Z wymienionych względów nie jest zasadne upublicznianie przejawów działania Ministerstwa Finansów w zakresie wyjaśniania przepisów prawa podatkowego w formie pism wewnętrznych. Jednocześnie należy podkreślić, obecny katalog kanałów komunikacji z podmiotami zewnętrznymi w postaci interpretacji ogólnych, objaśnień podatkowych, interpretacji indywidualnych czy komunikatów zamieszczonych na stronach internetowych ministerstwa oraz w Systemie Informacji Celno-Skarbowej EUREKA jest wystarczający (jawny i dostępny dla podatników, płatników itd.).

pytanie nr 7 „Czy resort finansów planuje zapewnienie większej przejrzystości w interpretacjach podatkowych oraz dostępności wytycznych KIS?”

Zgodnie z art. 14i Ordynacji podatkowej interpretacje ogólne są publikowane, bez zbędnej zwłoki, w Dzienniku Urzędowym Ministra Finansów oraz zamieszczane w Biuletynie Informacji Publicznej. Objaśnienia podatkowe są zamieszczane w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych pod nazwą "Objaśnienia podatkowe", wraz z oznaczeniem daty ich zamieszczenia. Interpretacja indywidualna, po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę oraz inne podmioty wskazane w treści interpretacji, jest niezwłocznie zamieszczana w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych. W Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych zamieszcza się informację o zmianie, uchyleniu oraz stwierdzeniu wygaśnięcia interpretacji indywidualnej. W Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych zamieszcza się informacje o nieprawidłowych interpretacjach indywidualnych, które z powodu śmierci, likwidacji lub rozwiązania wnioskodawcy, dla którego interpretacja indywidualna została wydana, nie mogą zostać zmienione, uchylone lub nie można stwierdzić ich wygaśnięcia.

W świetle powyższego zapewnione są wystarczające ramy prawne zapewniające publiczny dostęp do wydawanych interpretacji podatkowych i objaśnień prawa podatkowego.

Od strony praktycznej, na stronach internetowych Ministerstwa Finansów i KAS są dostępne informacje dotyczące interpretacji i innych narzędzi interpretacyjnych, w tym publicznie dostępny System Informacji Celno-Skarbowej Eureka, który zawiera m.in. interpretacje ogólne, indywidualne, wiążące informacje stawkowe i ich zmiany. System Eureka jest na bieżąco aktualizowany i umożliwia wyszukiwanie informacji według różnych kryteriów. Wszystkie wydane interpretacje indywidualne, interpretacje ogólne oraz objaśnienia podatkowe, są publicznie dostępne w ww. systemie. Dzięki temu zainteresowane strony mają pełny dostęp do

tych dokumentów, co zapewnia wysoki poziom przejrzystości w zakresie interpretacji podatkowych.

Odnosząc się natomiast do kwestii „dostępności wytycznych KIS”, ponownie wyjaśniamy, że w zadaniach Krajowej Informacji Skarbowej nie znajduje się opracowywanie wytycznych. Natomiast wszelkie wyjaśnienia przepisów prawa podatkowego oraz wytyczne opracowane przez Ministerstwo Finansów lub Szefa KAS, skierowane do organów podatkowych w celu wykorzystania służbowego, mają charakter wewnętrzny i nie stanowią źródła powszechnie obowiązującego prawa. Treść zawarta w tych pismach, nie jest równoważna z wykładnią przepisów prawa podatkowego zawartą w interpretacjach ogólnych czy też interpretacjach indywidualnych. Wnioski płynące z analizy tych pism mogą jedynie stanowić pomoc dla pracowników organów podatkowych przy wyjaśnianiu podatnikom, płatnikom czy ich pełnomocnikom znaczenia danego przepisu oraz sposobu jego zastosowania w konkretnej sytuacji. W związku z powyższym Ministerstwo Finansów nie planuje publikacji pism, które mają charakter wewnętrzny.

Ad postulat 14 i pytanie 8

„Postulat nr 14: Wydłużenie terminów na złożenie CIT i sporządzenie sprawozdania finansowego do 6 miesięcy po zakończonym roku obrotowym i złożenie w KRS do 9 miesięcy po zakończeniu roku obrotowego, tak jak było to bodajże do końca 2016 r. oraz w czasie pandemii.

Pytanie nr 8: Czy możliwe jest wydłużenie terminów na składanie CIT i sprawozdań finansowych do poziomu obowiązującego przed 2016 r.?”

Odnosząc się do kwestii wydłużenia terminu do złożenia CIT, należy zwrócić uwagę, iż w świetle przepisów ustawy o rachunkowości (dalej: UOR) sprawozdanie finansowe sporządzane jest w ciągu 3 miesięcy od dnia bilansowego. Z terminem sporządzania sprawozdania finansowego wiąże się termin jego badania oraz zatwierdzenia – 6 miesięcy od końca roku obrotowego, czyli do 3 miesięcy po sporządzeniu sprawozdania finansowego. Termin na złożenie zeznania podatkowego CIT w ciągu 3 miesięcy od końca roku podatkowego (do końca marca, jeżeli rok podatkowy równy jest kalendarzowemu) jest tożsamy z terminem sporządzenia sprawozdania finansowego na podstawie przepisów UOR.

Należy zauważyć, że CIT ustalony na podstawie ksiąg rachunkowych jest prezentowany w sprawozdaniu finansowym w rachunku zysków i strat jako obowiązkowe obciążenie wyniku finansowego jednostki. Oznacza to, że w celu prawidłowego sporządzenia sprawozdania finansowego jednostka musi znać kwotę CIT. Tym samym wydłużenie terminu na złożenie zeznania CIT powinno być ocenione również pod kątem ewentualnego wydłużenia terminu na sporządzenie sprawozdania finansowego. Przy czym ewentualne wydłużenie terminu na

sporządzenie zeznania CIT, a także sprawozdania finansowego mogłoby być krokiem w tył w stosunku do obecnej sytuacji, gdzie istnieje możliwość szybkiego pozyskania informacji z tych dokumentów zarówno przez organy podatkowe, jak i inne podmioty, np. przez KNF, GUS czy też innych interesariuszy.

Ad postulat 15

„Postulat 15 Aktualizacja objaśnień podatkowych po zmianach przepisów, np. objaśnień dotyczących estońskiego CIT.”

Postulat zasługuje na poparcie, z tym, że nie ma potrzeby podejmowania działań legislacyjnych (i obejmowania przepisów ustawy – Ordynacja podatkowa deregulacją w tym zakresie). Postulat dotyczy działań bieżących i praktyki w zakresie korzystania z prawa wydawania objaśnień podatkowych przez Ministra Finansów.

Obecnie obowiązujące regulacje są wystarczające, a przepisami prawnymi nie należy regulować ilości ani częstotliwości wydawania objaśnień podatkowych, ponieważ potrzeba wydania objaśnień bądź ich ewentualnej zmiany wynika z przesłanek merytorycznych i celu ich wydania.

Wydawane z urzędu objaśnienia podatkowe przedstawiają ogólne wyjaśnienia przepisów prawa podatkowego dotyczące stosowania tych przepisów i mają na celu zapewnienie jednolitego stosowania przepisów prawa podatkowego przez organy podatkowe. Minister Finansów ma również kompetencje do zmiany wydanych objaśnień podatkowych, jeżeli stwierdzi ich nieprawidłowość, uwzględniając w szczególności orzecznictwo sądów, Trybunału Konstytucyjnego lub Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

Z praktycznego punktu widzenia kluczowe dla funkcjonowania tych przepisów jest zapewnienie efektywnej współpracy w Ministerstwie Finansów. Podział zadań w tym zakresie wynika z regulacji wewnętrznych MF, stąd też wskazane jest stałe rozwijanie procedur współpracy w tym obszarze w ramach Ministerstwa Finansów i resortu finansów.

Jako przykład ostatnio dokonanej aktualizacji objaśnień wskazujemy zmianę objaśnień podatkowych Ministra Finansów z dnia 31 stycznia 2019 r. w zakresie prawnie chronionej tajemnicy zawodowej promotora i wspomagającego na gruncie przepisów o schematach podatkowych wydana na podstawie art. 14da ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa⁵ (data publikacji 10.03.2025 r.).

⁵ <https://eureka.mf.gov.pl/informacje/podglad/629423>

Ad postulat 16

„Postulat 16 Aktualizacja interaktywnych druków na stronach gov.pl”

Odpowiadając na postulat dotyczący uproszczenia systemu podatkowego w kontekście aktualizacji interaktywnych druków – deklaracji informujemy, że zarówno w strefie dla osób niezalogowanych na stronie e-Deklaracje, jak i w strefie dla użytkowników zalogowanych w serwisie e-Urząd Skarbowy na stronie e-Urząd Skarbowy udostępniane deklaracje i formularze, są na bieżąco publikowane i aktualizowane. Każda zmiana wzoru druku, wprowadzana na mocy nowych regulacji prawnych, jest natychmiast uwzględniana i odwzorowywana w dokumentach. Dzięki temu użytkownicy mają pewność, że korzystają z najbardziej aktualnych i zgodnych z prawem dokumentów. Podejmowane działania mają na celu zapewnienie użytkownikom najnowszych i zgodnych z przepisami prawa narzędzi do realizacji obowiązków podatkowych. e-Deklaracje – formularze elektroniczne publikowane są zgodnie z terminami wynikającymi z ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (art. 16a ust. 1 pkt 3 oraz art. 16a ust. 2), co w szczególności dotyczy nowych formularzy lub nowych wariantów formularzy. Formularze elektroniczne są udostępniane w formie formularzy on-line, które są wersjonowane w ramach poszczególnych wariantów. Wersjonowanie związane jest z: a) uwzględnianiem zmian w przepisach prawa lub interpretacją przepisów prawa, nieskutkujących koniecznością opracowania nowego wariantu, b) udostępnianiem nowych funkcjonalności lub modyfikowaniem już istniejących w samych formularzach. Wstępna i podstawowa weryfikacja poprawności dokumentów elektronicznych składanych za pomocą formularzy on-line odbywa się na dedykowanych bramkach, zaś dalsza, merytoryczna – w dedykowanych systemach informatycznych KAS. Serwis e-Urząd Skarbowy to nowoczesny system teleinformatyczny, który pełni kluczową rolę w kontaktach podatników, płatników, pełnomocników, komorników sądowych i notariuszy z organami Krajowej Administracji Skarbowej (KAS). System ten oferuje dostęp do informacji podatkowych oraz pełną funkcjonalność, umożliwiając kompleksowe załatwianie spraw online, w tym w zakresie VAT, PIT i CIT. Naszym priorytetem jest ciągły rozwój usług i narzędzi w sposób umożliwiający dalsze uproszczenie procesów podatkowych. Dzięki temu obywatele i przedsiębiorcy będą mogli jeszcze łatwiej wywiązywać się z obowiązków podatkowych, korzystając z intuicyjnych i spójnych rozwiązań dostępnych online. Osoby uwierzytelnione w systemie uzyskują również szybki dostęp do indywidualnych informacji podatkowych oraz możliwość załatwiania różnorodnych spraw urzędowych. Dzięki spójnemu pakietowi komplementarnych usług online, e-Urząd Skarbowy ułatwia obywatelom i przedsiębiorcom wywiązywanie się z obowiązków podatkowych.

Ad postulat 17

„Postulat 17 uregulowanie kwestii czynności sprawdzających i nadużywanie tego sposobu kontroli przez urzędy skarbowe.”

Procedura czynności sprawdzających, w szczególności ich cel, zakres, tryb, warunki i uprawnienia organów w ich realizacji, zostały uregulowane na gruncie Ordynacji podatkowej, w dziale V „Czynności sprawdzające”.

Rola, jaką pełnią czynności sprawdzające, polega zasadniczo na bieżącej, wstępnej weryfikacji prawidłowości deklarowanych przez podatnika zobowiązań podatkowych w zakresie określonym w przepisach o czynnościach sprawdzających. Ich celem jest jak najszybsze zapobieżenie powstaniu ewentualnych zaległości podatkowych. Czynności w ramach tej procedury są najmniej sformalizowane i uciążliwe dla podatnika, prowadzone często „zza biurka”, bez konieczności angażowania podatników w cały proces weryfikacji. Cele czynności sprawdzających określone są w art. 272 Ordynacji podatkowej. Stosownie do regulacji zawartych w tym artykule: Organy podatkowe pierwszej instancji, z zastrzeżeniem art. 272a, dokonują czynności sprawdzających, mających na celu:

- 1) sprawdzenie terminowości:
 - a) składania deklaracji,
 - b) wpłacania podatków, w tym również pobieranych przez płatników oraz inkasentów;
- 2) stwierdzenie formalnej poprawności dokumentów wymienionych w pkt 1;
- 3) ustalenie stanu faktycznego w zakresie niezbędnym do stwierdzenia zgodności z przedstawionymi dokumentami;
- 4) weryfikację poniesionych przez podatnika wydatków i uzyskanych przychodów (dochodów) opodatkowanych lub przychodów (dochodów) nieopodatkowanych - w zakresie niezbędnym do ujawnienia podstawy opodatkowania z tytułu przychodów niezajdujących pokrycia w ujawnionych źródłach lub pochodzących ze źródeł nieujawnionych;
- 5) weryfikację danych i dokumentów przedstawionych przez podatników dokonujących rejestracji podatkowej;
- 6) weryfikację danych i dokumentów przedstawionych przez podmioty dokonujące zgłoszenia rejestracyjnego zgodnie z art. 16 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym oraz zgłoszenia rejestracyjnego uproszczonego zgodnie z art. 16b tej ustawy.
- 7) sprawdzenie spełnienia warunków uprawniających do opodatkowania ryczałtem od dochodów spółek oraz rzetelności i terminowości składania oświadczenia podatnikowi przez jej udziałowca albo akcjonariusza, o których mowa w rozdziale 6b ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych.

Czynności sprawdzające mogą dotyczyć wyjaśnienia przyczyn niezłożenia deklaracji (art. 274a § 1), wyjaśnienia wątpliwości dotyczących poprawności złożonej deklaracji (art. 274a § 2) oraz oceny zasadności zwrotu podatku (art. 274b).

Z czynności sprawdzających sporządza się adnotację. Zgodnie z art. 177 § 1 Ordynacji podatkowej czynności organu podatkowego, z których nie sporządza się protokołu, a które mają znaczenie dla sprawy lub toku postępowania, utrzuwa się w aktach w formie adnotacji podpisanej przez pracownika dokonującego tych czynności.

Czynności sprawdzające nie są kontrolą podatkową. W ramach czynności sprawdzających nie przeprowadza się dowodów (np. przesłuchanie świadka, opinia biegłego) poza dowodami dopuszczonych przez przepisy o czynnościach sprawdzających (np. oględziny lokalu mieszkalnego, za zgodą podatnika, jeżeli jest to niezbędne do zweryfikowania zgodności stanu faktycznego z danymi wynikającymi ze złożonej przez podatnika deklaracji).

Ad postulat nr 18

„Postulat nr 18 Wprowadzenie jednolitych i przestrzeganych przez organy podatkowe procedur dotyczących kontaktu z podatnikami i pełnomocnikami, w związku np. z nadmiernym wzywaniem przez telefon i unikaniem metody e-mailowej.”

Kwestia wezwań jako formy kontaktu organów podatkowych z podatnikami została uregulowana na gruncie Ordynacji podatkowej w rozdziale 6 „Wezwania” działu IV „Postępowanie podatkowe”. Zgodnie z art. 155 § 1 Ordynacji podatkowej organ podatkowy może wezwać stronę lub inne osoby do złożenia wyjaśnień, zeznań, przedłożenia dokumentów lub dokonania określonej czynności osobiście, przez pełnomocnika lub na piśmie, jeżeli jest to niezbędne dla wyjaśnienia stanu faktycznego lub rozstrzygnięcia sprawy. Jak wynika z art. 160 § 1 Ordynacji podatkowej w sprawach uzasadnionych ważnym interesem adresata lub gdy stan sprawy tego wymaga, wezwania można dokonać telegraficznie lub telefonicznie albo przy użyciu innych środków łączności, z podaniem danych wymienionych w art. 159 § 1 i 1a.

W świetle tych przepisów organ podatkowy, w sprawach uzasadnionych ważnym interesem adresata lub gdy stan sprawy tego wymaga, może wezwać stronę za pośrednictwem łączności internetowej – poprzez pocztę e-mail.

Środki komunikacji elektronicznej są szybszą niż wezwanie pisemne czy telefoniczne formą kontaktu. Warunkiem koniecznym do wywołania skutków prawnych wezwania jest brak wątpliwości, że dotarło do adresata we właściwej treści i w odpowiednim terminie.

Krajowa Administracja Skarbowa wdrożyła Multikanałowe Centrum Komunikacji (eMCK) system wspierający komunikację z klientem w kanałach zdalnych. Rozwój usług eMCK ma bezpośredni wpływ na zmianę sposobu realizacji zadań przez poszczególne jednostki organizacyjne KAS. Analizie podlegają zarówno procedury związane z obsługą klientów wynikające z przepisów prawa, ale również jakość samej obsługi w różnych kanałach komunikacji. W ramach prowadzonych prac powstają regulacje i standardy wewnętrzne mające na celu usprawnienie procesów związanych z obsługą klienta. Stopniowe wdrożenie jednej wspólnej multikanałowej platformy obsługi dla wszystkich jednostek KAS przyczynia się do ujednolicenia sposobu obsługi klienta i sprawniejszego zarządzania procesami odmiejscowionymi w strukturze rozproszonej.

Ad postulat 23 i pytanie 5

„Postulat 23 Ograniczenie raportowania schematów podatkowych (MDR) do transakcji transgranicznych, jak to jest w przepisach unijnych. W Polsce zostało to rozszerzone również na transakcje krajowe, co doprowadza do wielu absurdów i niepotrzebnej pracy”.

„Pytanie 5 Czy planowane są zmiany w zakresie raportowania schematów podatkowych, tak aby dostosować je do unijnych regulacji?”

Obecnie trwają prace legislacyjne mające na celu dostosowania regulacji dotyczących raportowania schematów podatkowych do regulacji unijnych, tj. Dyrektywy 2018/822. Planowany termin przyjęcia projektu przez Radę Ministrów to II kwartał 2025 r. Projekt otrzymał numer UD196 i został skierowany do uzgodnień zewnętrznych oraz konsultacji publicznych w dniu 28 marca 2025 r. Wejście w życie przepisów w zakresie schematów podatkowych przewidziane jest na dzień 1 stycznia 2026 r. W chwili obecnej nie jest planowania całkowita likwidacja raportowania krajowych schematów podatkowych, lecz istotne ograniczenie obowiązku ich raportowania.

Ad postulat 24

„Postulat 24 Odróżnienie pomyłek w rozliczeniach podatkowych od celowych nadużyć podatkowych, co skutkowałoby zmianą w zakresie odpowiedzialności karnej, dzięki czemu podatnicy oraz doradcy i księgowi nie byłiby karani za pomyłki wynikające z niejasnych i ciągle zmieniających się przepisów lub zmieniania się ich wykładni. Obecnie niezależne od przyczyn popełnionych błędów przepisy przewidują surowe kary.”

Na wstępie zwracamy uwagę, że zgodnie z art. 4 Kodeksu karnego skarbowego (dalej: KKS) zasadą jest, iż przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe można popełnić umyślnie, natomiast nieumyślnie, jeżeli kodeks tak stanowi. Nieumyślność występuje obecnie bardzo rzadko na gruncie Kodeksu karnego skarbowego. W związku z tym skala możliwości ścigania sprawców o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe popełnione nieumyślnie jest już w oparciu o aktualne

przepisy KKS niewielka, a zatem postulat wyrażony w tym zakresie wydaje się nieuzasadniony.

Odnosząc się do argumentacji dotyczącej ewentualnych błędów i pomyłek przedsiębiorców należy podnieść, iż takie sytuacje mogą być rozpatrywane pod kątem nieumyślności w działaniu, co prowadzi do uznania o braku podstaw do prowadzenia postępowania karnego skarbowego przy przestępstwach skarbowych i wykroczeniach skarbowych umyślnych, a więc w większości przypadków. Ponadto należy także zwrócić uwagę, iż obecne przepisy zawierają szereg regulacji prowadzących do zaniechania ukarania sprawcy np.: tzw. czynny żal z art. 16 KKS i art. 16a KKS, dobrowolne poddanie się odpowiedzialności, które skutkują tym, że sprawca nie podlega karze lub wskazują na możliwość odstąpienia przez sąd od wymierzenia kary (rozdział 2 Kodeksu karnego skarbowego).

Ponadto w myśl art. 1 § 3 KKS „Nie popełnia przestępstwa skarbowego lub wykroczenia skarbowego sprawca czynu zabronionego, jeżeli nie można mu przypisać winy w czasie czynu”. Stąd też samo niewykonanie przepisu prawa bez elementu winy nie jest przestępstwem skarbowym lub wykroczeniem skarbowym. Co do zasady przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe można popełnić tylko umyślnie – KKS zawiera tylko nieliczne wyjątki, w których czyn może być popełniony nieumyślnie.

Podkreślenia wymaga także, iż każdą sprawę finansowy organ postępowania przygotowawczego rozpatruje indywidualnie, badając stopień zawinienia, umyślność w działaniu lub zaniechaniu albo brak takiej umyślności. Biorąc pod uwagę powyższe, postulat niekarania podatników oraz doradców i księgowych za niecelowe błędy i pomyłki nie znajduje uzasadnienia, ponieważ w Kodeksie karnym skarbowym funkcjonuje mechanizm badania umyślności działania lub zaniechania.

Powyższe jest kwestią praktyki organów prowadzących postępowania na gruncie KKS i naszym zdaniem nie wymaga interwencji legislacyjnej, ewentualnie wzmocnienia nadzoru nad tymi organami.

Odnosnie kwestii wysokich kar dla przedsiębiorców, których działania nie mają wysokiego stopnia szkodliwości społecznej należy zauważyć, iż Kodeks karny skarbowy w art. 12 wskazuje, iż sąd wymierza kary według swojego uznania w granicach przewidzianych przez kodeks bacząc, aby ich dolegliwość nie przekraczała stopnia winy oraz uwzględniając m.in. stopień społecznej szkodliwości czynu (dyrektywy wymiaru kary). Przy wymiarze kary należy także uwzględniać rodzaj i stopień naruszenia ciężącego na sprawcy obowiązku finansowego, jego motywację, sposób zachowania się, właściwości i warunki osobiste (art. 13 KKS). W związku z tym podniesione kwestie w tym zakresie powinny być uwzględniane w oparciu o obowiązujące przepisy.

Ad postulat 25 i pytanie 9

Postulat 25 „Dostosowanie sankcji VAT do skali przewinienia i uzależnienie wysokości sankcji od tego, czy naruszenie wynikło z pomyłki, czy ze zwykłego oszustwa”

Pytanie 9 „Czy Ministerstwo Finansów planuje zmniejszenie sankcji VAT w przypadku błędów wynikających z niejasności przepisów?”

Postulowane dostosowania sankcji VAT do skali przewinienia zostało w rzeczywistości zrealizowane – polski ustawodawca mocą ustawy z dnia 26 maja 2023 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw⁸, dokonał zmian w ustawie o VAT, które implementują wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawie C-935/19. W przywołanym wyroku Trybunał uznał, że przepisy prawa unijnego stoją na przeszkodzie stosowaniu obowiązujących wówczas w Polsce rozwiązań w zakresie 20% sankcji. Trybunał stwierdził, że ówczesny tryb stosowania sankcji wykraczał poza to, co jest niezbędne do realizacji celów polegających na zapewnieniu prawidłowego poboru podatku i zapobieganiu oszustwom podatkowym. Przepisy dot. sankcji VAT nie dawały organom podatkowym możliwości jej zindywidualizowania (dostosowania do okoliczności danej sprawy). Dodatkowo zasadne jest wskazanie na wyrażone w art. 112b ust. 3 ustawy o VAT przesłanki powodujące wyłączenie stosowania sankcji – dodatkowe zobowiązanie podatkowe nie ma bowiem na celu karania podatników za drobne pomyłki. Dlatego dodatkowego zobowiązania podatkowego nie ustala się w sytuacji, gdy zaniżenie zobowiązania podatkowego lub zawyżenie kwoty różnicy podatku lub kwoty zwrotu podatku naliczonego wiąże się z popełnionymi w deklaracji błędami rachunkowymi lub oczywistymi pomyłkami, a także z nieujęciem podatku należnego lub podatku naliczonego w rozliczeniu za właściwy okres rozliczeniowy (gdy kwoty te zostały ujęte w poprzednich okresach rozliczeniowych lub w okresach następnych po właściwym okresie rozliczeniowym). Dodatkowego zobowiązania podatkowego nie będzie również w sytuacji, w której podatnik, przed dniem wszczęcia kontroli podatkowej lub kontroli celno-skarbowej, złożył odpowiednią korektę deklaracji podatkowej albo złożył deklarację podatkową z wykazanymi kwotami podatku, a także zapłacił wynikającą z nich kwotę wraz z odsetkami za zwłokę. Wyłączenie stosowania sankcji występuje również w stosunku do podatników, którzy ponoszą za ten sam czyn odpowiedzialność przewidzianą w Kodeksie karnym skarbowym (za wykroczenie skarbowe albo za przestępstwo skarbowe).

Zmiany dokonane mocą ww. ustawy z dnia 26 maja 2023 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw umożliwiają organom nakładającym sankcję VAT obniżenie jej wysokości w sposób uwzględniający charakter i wagę naruszenia. Niezależnie od powyższych informacji, należy dostrzec podnoszoną na forum UE kwestię zasadności uporządkowania i uproszczenia podatków, która przyczyni się do zwiększenia UE, wspierając wzrost gospodarczy

i innowacje. Jednocześnie w pełni zasadne jest stanowisko Rady Unii Europejskiej, że zmniejszając obciążenia administracyjne, należy zachować skuteczność przepisów podatkowych, nie stwarzając możliwości popełniania oszustw podatkowych i stosowania agresywnego planowania podatkowego.

Ad postulat 27

„Postulat 27 Zwiększenie liczby wydawanych interpretacji ogólnych przez ministra finansów”

W ocenie Ministerstwa Finansów postulat zasługuje na poparcie, z tym, że nie ma potrzeby podejmowania działań legislacyjnych (i obejmowania przepisów ustawy – Ordynacja podatkowa deregulacją w tym zakresie). Postulat dotyczy działań bieżących i praktyki w zakresie korzystania z prawa wydawania interpretacji ogólnych przez Ministra Finansów.

Obecnie obowiązujące regulacje są wystarczające a przepisami prawnymi nie należy regulować ilości ani częstotliwości wydawania interpretacji ogólnych ponieważ potrzeba wydania interpretacji ogólnej wynika z przesłanek merytorycznych i celu wykładni - zapewnienia jednolitego stosowania przepisów prawa podatkowego przez organy podatkowe. Interpretacje ogólne są wydawane przez Ministra Finansów z urzędu lub na wniosek. W latach 2020-2024 wydanych zostało blisko 40 interpretacji ogólnych oraz blisko 30 objaśnień podatkowych.

Interpretacja ogólna jest narzędziem interwencji o charakterze wyjątkowym, nakierowanym na wydawanie interpretacji w sprawach o znaczeniu systemowym, a więc nie w przypadkach niejedności stosowania przepisów prawa podatkowego przez organy podatkowe o charakterze incydentalnym/jednostkowym. Przy czym, w zakresie narzędzi interpretacyjnych zwracamy uwagę także na ustawowe uprawnienia Szefa KAS zmiany interpretacji indywidualnych, które także mogą być i są stosowane.

W obszarze wydawania interpretacji ogólnych kluczowa jest efektywna współpraca w Ministerstwie Finansów w zakresie identyfikacji zagadnień, które mogą być przedmiotem takiej interpretacji oraz wypracowania jej treści. Podział zadań w tym zakresie wynika z regulacji wewnętrznych MF, stąd też wskazane jest stałe rozwijanie procedur współpracy w tym obszarze w ramach Ministerstwa Finansów i resortu finansów.

Również podatnicy mogą być inicjatorami wydania interpretacji ogólnej przez Ministra Finansów i korzystać z kompetencji określonej w art. 14a Ordynacji podatkowej. Podatnicy i inne podmioty mogą składać wnioski o wydanie interpretacji ogólnej, wskazując niejednoznaczne stosowanie przepisów prawa podatkowego w określonych decyzjach oraz interpretacjach indywidualnych

wydanych przez organy podatkowe. Wnioski takie są rozpatrywane zgodnie z procedurą określoną w przepisach Ordynacji podatkowej.

Ad postulat 28

„Postulat 28 Usunięcie przepisu wstrzymującego bieg przedawnienia”

Istotne zmiany dotyczące instytucji przedawnienia zobowiązania podatkowego są przedmiotem aktualnie procedowanego rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw (UD196).

Projekt ten przewiduje m.in. gruntowną modyfikację przesłanki zawieszającej bieg terminu przedawnienia zawartej w art. 70 § 6 pkt 1 Ordynacji podatkowej.

Ad pytania 1 i 2

„Pytanie 1 Czy Ministerstwo Finansów planuje wprowadzenie zmian mających na celu uproszczenie systemu podatkowego zgodnie z przedstawionymi postulatami?”

Pytanie 2 Czy Ministerstwo Finansów rozważa eliminację obowiązków administracyjnych związanych z raportowaniem, ochroną środowiska i innymi zbędnymi formalnościami obciążającymi przedsiębiorców?”

W Ministerstwie Finansów trwają w tym momencie szeroko zakrojone prace deregulacyjne mające na celu wprowadzenie zmian upraszczających system podatkowy w tym w szczególności prace mające na celu wyeliminowanie pokrywających się obowiązków formalnych.

Ad pytanie 6

„Pytanie 6 Czy Ministerstwo Finansów pracuje nad stabilizacją przepisów podatkowych i wydłużeniem vacatio legis dla nowych regulacji?”

Celem vacatio legis jest umożliwienie wszystkim zainteresowanym zapoznanie się z nowymi przepisami prawa i przygotowanie się do ew. zmian, jakie mogą wynikać z ich wejścia w życie. W pkt 10 umowy koalicyjnej podpisanej 10 listopada 2023 r. przez liderów Koalicji Obywatelskiej, Polski 2050, PSL i Nowej Lewicy, strony Koalicji zapowiedziały, że „wprowadzą w szczególności zasadę minimum sześciomiesięcznego vacatio legis dla zmian w prawie podatkowym”. W dezyderacie nr 1 sejmowej Komisji Gospodarki i Rozwoju do Ministra Rozwoju i Technologii w sprawie zmian w systemie stanowienia prawa dotyczącego przedsiębiorców i pracodawców, uchwalonym na posiedzeniu w dniu 6 marca 2024 r., znalazł się postulat, aby przepisy nakładające na przedsiębiorców nowe obowiązki, opłaty, przepisy podatkowe lub w inny sposób pogarszające ich warunki funkcjonowania wchodziły w życie z co najmniej 6-miesięcznym okresem vacatio legis.

Ministerstwo Finansów kierunkowo popiera koncepcję wprowadzenia 6-miesięcznego okresu vacatio legis, jako terminu pozwalającego podatnikom na zapoznanie się ze zmianami prawa podatkowego oraz ewentualne wdrożenie nowych systemów rozliczeniowych. Zmiana taka, co do zasady, może mieć korzystny wpływ na poczucie pewności prawa u adresatów przepisów, a tym samym na wizerunek oraz zaufanie do Ministerstwa Finansów i Krajowej Administracji Skarbowej. W chwili obecnej trwają prace w Ministerstwie Finansów nad przygotowaniem stosownego projektu ustawy zamieniającej w ww. zakresie.

Ad pytanie 10

„Pytanie 10 Jakie działania zamierza podjąć Ministerstwo Finansów aby poprawić komunikację organów podatkowych z podatnikami i pełnomocnikami?”

Zgodnie ze strategią Krajowej Administracji Skarbowej przyjętą na lata 2025 – 2028 jednym, z głównych kierunków działania KAS jest zrównoważony rozwój systemu podatkowego oraz profesjonalna i nowoczesna obsługa klienta. Poprawa jakości świadczonych usług publicznych przy wykorzystaniu nowych technologii oraz budowanie zaufania społecznego poprzez aktywny dialog z podatnikami, przedsiębiorcami i inwestorami to kluczowe cele KAS planowane do realizacji w perspektywie do 2028 r. Realizacja zadań związanych z zapewnieniem szerokiego wsparcia klientów w wykonywaniu obowiązków podatkowych odbywa się na wielu płaszczyznach i za pośrednictwem różnych kanałów kontaktu z klientem.

Głównym celem Krajowej Administracji Skarbowej jest uproszczenie i stopniowa automatyzacja procesów obsługi Klienta KAS i przeniesienie ich do kanałów zdalnych. W tym celu trwają prace również nad upowszechnieniem dokumentu elektronicznego jako równoważnego i preferowanego w komunikacji na linii KAS - Klient KAS. Krajowa Administracja Skarbowa udostępnia serwis e-Urząd Skarbowy, za pośrednictwem którego klienci mogą realizować swoje obowiązki podatkowe 24/7. Serwis umożliwia zdalny kontakt z organami podatkowymi, usługi cyfrowe np. zaświadczenia elektroniczne czy dostęp do informacji indywidulanych klienta, objętych tajemnicą skarbową.

W 2024 roku Klienci skorzystali z serwisu ponad 163 miliony razy (liczba odnotowanych logowań). Najpopularniejszą usługą jest Twój e-PIT oraz usługa przesyłania dokumentów do organów podatkowych. Równocześnie Krajowa Administracja Skarbowa wdraża usługi Multikanałowego Centrum Komunikacji w tym infolinię podatkowo-celną, chat czy kanał mailowy. Integralną częścią Multikanałowego Centrum Komunikacji jest Wirtualny Asystent Klienta (voicebot - KASja, chatbot - KASpro), który pozwala na automatyzację obsługi popularnych zagadnień podatkowych. W ramach obsługi telefonicznej udostępniony został mechanizm uwierzytelnienia podatnika (potwierdzenie tożsamości identyfikatorem podatkowym PESEL lub NIP oraz kodem telePIN), co daje klientowi oprócz ogólnej

informacji podatkowo-celnej możliwość uzyskania indywidualnej informacji również tej objętej tajemnicą skarbową i RODO.

Na bieżąco analizujemy zgłaszane problemy w obszarze komunikacji organów podatkowych z podatnikami i pełnomocnikami. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości podejmiemy działania mające na celu prawidłowe stosowanie przepisów dotyczących wezwań.

Z wyrazami szacunku

Z upoważnienia Ministra Finansów

Jarosław Neneman

Podsekretarz Stanu